

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Scholastico. 289.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Θεοδοσία σχολαστικῶ. σση.

Ο μὲν νόμος, ὃ σοφὲς, ἄριστον ἔστι ἰσθότιτος καὶ δέουμα, οὐ τῆς ὀρθῆ βα-
δίζοντας ἐπανορθῶμενος, ἀλλὰ τῆς
ἀτακτουμένων τὰς ὁρμας παρανατέλλ-
λων. διὸ καὶ Παῦλος ἔφη, δικαίω νό-
μος οὐ οὐ κείται. τὸ δὲ εὐαγγέλιον
φιλοσοφίας ἔστι ἰσχυροπῆ, οὐ φό-
βω τοῦτο, ὅσον ἐπαγγελίας ἀνα-
πυροῦ τῆς φιλαρέτων τὸν πόνον,
οὐκοῦν οἱ τῆς πειθόμενοι, οὐ φόβω
τῆ νόμος, παραπίσει δὲ τῆ βελτίονος
τῆς ἀρετῆς ἀσπίξ ἔχονται.

Ἰσιδώρα σχολαστικῶ. σση.

Ἀπὸ τῆς γνώμης, ὃ βέλτε, καὶ τὰ
πράγματα κρίνεται. Διὸ τῆ το ὁ
πράσας μὲν ἕκων, οὐκ ἀπεκτονῶς δὲ
τῆ σπυκτέναιτος μὲν, οὐ τῆ το δὲ,
παραρημῶν, ἐναγέτερος εἶναι κέρι-
ται. τῆ πλὴ μὲν ἐκουσίως πρῶσαι-
ται, πάντως καλῶς εἶναι. τὸ δ' ἀκρί-
σίως σπυκτέναιται, συζηγιγνώσκου. ὡ-
σπερ γὰρ εἰ ξίφος πρὸ λαβῶν, τὰς
ὀδούς πεινοσείη, βυλόμηνος σπυ-
κτέναι πρῶ. μὴ εὐρὸν δὲ ἐπανελθοῖ
ἀσφακτος, οὐκ ἂν ἀσφύροι τὸ ἀν-
δροφόνος εἶναι, οὐκ γὰρ τοῦ ἔπι χει-
ρήματος, οὐ τῆ σπυκτέναιτος τοῦ-
τος εἶναι κρίνεται. ἔτω καὶ γυνὴ κομι-
δὴ χαλλωπιζομένη, καὶ ἀφ' τῆ το εἰς
πλὴ ἀγροῦν ἐμβάλλουσα, ἢ ἀφ' τῆς
θυεῖδων πρῶκυπῆσσα, ἵνα νέους θη-
ρεῦσι καὶ ἀσμάρτη τῆς θήρας, ὡς
θηρεύουσα κατακρίνεται. τὸ γὰρ αὐ-
τῆς πᾶν πεποίηκε, τὸ δηλητήριον κε-
ρασαι, καὶ τὰ λίνα ἀναπετάουσα
καὶ πλὴ παρῖδα μετὰ πάσης ἀκρίβειας
ἤσασα. εἰ δὲ καὶ ἀνὴρ διὰ τῆ το
χαλλωπιζέτω, ἀσελγέτερον ἢ κατ'
ἀνδρα, καὶ ἔπος ἀπαραίτητον ὑφέξει
δύκην. καὶ μὴ εὐρεθείη, ἢ πλὴ κυκῶ-
να πίνουσα. εἰ δὲ ἢ μὲν γυνὴ σεμνῶς
καὶ σωφρόνως καὶ κοσμίως βαδίσει,
ἰδῶν δὲ πρὸ τῆ, ἔδεν παρὰ πλὴ
ὀραθῆσαι, ἀλλὰ παρὰ τὸν πρῶθεντα.

Theodosio Scholastico. 289.

Lex, vir sapiens, optimum est integra-
tis documentum, non eos, qui rectum iter
tenent, corrigens, verum eorum, qui petu-
lanter se gerunt, impetus reprimens. Ob-
idque etiam Paulus dixit, Iusto non est
posita lex. At verò Euangelium cohortatio
est ad philosophiā, quippe quod proborū
viroŕū cupiditatem, non tam metu, quàm
promissis erigat. Quamobrē qui huic ob-
sequitur, non legis timore, sed eius, quod
melius ac præstantius est, electione, virtu-
tem mordicū retinet.

Isidoro Scholastico. 289.

A voluntate animique destinatione, vir
optime, res perpenduntur. Quò fit, vt qui
sponte aliquem fauciarit, nec tamē inter-
fecerit, eo, qui non sponte atque consultò
interemerit, sceleratior esse iudicetur;
ac proinde is qui dedita opera vulnus in-
tulit, omnino puniatur, qui autem haud
voluntariè occiderit, veniam obrineat.
Quemadmodū enim si quis accepto gla-
dio vias circumeat, vt aliquem obruncet,
eum autem minimè nactus, infecto nego-
tio redeat, non propterea homicidij cri-
men effugit (siquidem ex conatu, animiq;
intentione, non ex euentu, talis esse iudi-
catur: eodem modo mulier quoque ornā-
di corporis nimitū studiosa, atque ob eam
causam in forum se conferens, aut per fe-
nestras prospiciens, vt iuuenes irretiat,
etiam si à conatu suo excidat, tamen, per-
inde ac si eos irretiisset, condemnatur. Id
enim omne, quod in ipsius potestate erat,
effecit, vt quæ & venenum miscuerit, &
retia expanderet, & laqueos omni studio
ac diligentia statuerit. Quòd si vir item ob
eandem causam lasciuens, quàm virum
deceat, se ornarit, ipse quoq; acerbissimas
pœnas omnino pender, tametsi etiam nul-
la reperiat, quæ poculum bibat. At verò
si mulier grauitè & pudicè atque honestè
incedat, eam autem conspicatus quispiam
vulneretur, hoc non mulieri conspecta,
sed ei qui vulneratus est, assignari debet.

Gg